

Годинама су дошљаци у Бремену лако могли до азила – ако су знали извесног адвоката који је знао извесну особу у врху Уреда који одлучује о азилу. Због тога је избио огроман скандал посебно јер је случај дуго заташкван.

Најмање 1.176 особа је добило азилантски статус у Бремену премда за то нису испуњавали никакве услове. Или нису имали документе, или су лагали о свом пореклу, често им нису узимани ни отисци прстију. У центру скандала стоји Улрике Б, сада већ бивша шефица подружнице Савезног уреда за миграције и избеглице у граду-покрајини Бремен.

Државно тужилаштво истражује деловање ове жене и њену мистериозну везу са адвокатом Ирфаном Ц, који је у већини случајева заступао азиланте. Инсајдери тврде да су њих двоје били у присним односима, често излазили у ресторане или заједно цогирали. Жовијални однос су приметили и запослени у Уреду у Бремену који тврде да је Ирфан Ц. често свраћао доносиоћи колаче за све и лично преузимао позитивне одлуке о захтевима за азил његових клијената.

Један Курд је испричао медијима да му је Ирфан Ц. помогао да добије азил преко Бремена за 1.000 евра исплаћених на руке. Није познато колико је новца адвокат на овај начин противправно стекао нити да ли су и колико профитирали службеници из Бремена.

Но скандал ту не престаје. Према писању **Шпигела**, централа Савезног уреда за миграције и избеглице још 2014. је обавештена о чудноватој пракси у Бремену, где је у једном тренутку 90 одсто тражилаца азила прихватано. Интерни мејлови до којих је дошао Шпигел сугеришу да је и шефица Савезног уреда Јута Корт у фебруару прошле године знала да је злоупотреба масовна, али је одлучила да све забашури.

Пре него што је државно тужилаштво покренуло истрагу, Улрике Б. из Бремена кажњена је само благим смањењем плате, али је остала да ради у Уреду.

Сада се проверава 18.000 случајева из Бремена, посебно они у којима је тражиоце азила заступао адвокат Ирфан Ц. Министар унутрашњих послова Хорст Зехофер, иначе шеф баварске ЦСУ која са скепсом гледа на избеглички талас, сменио је низ одговорних и наложио да се испита узорак од 8.000 случајева широм Немачке како би се утврдило да ли је и другде било злоупотреба.

Мало је рећи да је случај Бремена дошао као кец на десет противницима досељавања који од почетка критикују избегличку политику Ангеле Меркел. „Већина Немаца нема више поверења у Савезни уред за миграцију и избеглице. Многи имају осећај да је држава изгубила контролу. Нови скандал јача тај утисак“, пише **Ноје оснабрикер цајтунг**

„Наводно су крцати аутобуси тражилаца азила из Северне Рајне-Вестфалије и Доње Саксоније стизали у Бремен јер се тамо до жељеног азила долазило као чаробним штапићем“, пише Хесише нидерзексише алгемајне. „Ако је то тачно, онда о досељавању овде нису одлучивали право и хуманост него кријумчари и помагачи чији су мотиви негде између заслепљености и криминала.“

Лист се осврће и на то што десничарски АфД као и либерални ФДП траже анкетни одбор у Бундестагу који би испитао и политичку одговорност за избеглички талас. Њима недостаје неколико гласова – за покретање одбора треба да гласа четвртина посланика – а Зелени за сада одбијају да им пруже подршку тврдећи да евентуални анкетни одбор не треба користити за политичке говораније већ само за испитивање скандала у Савезном уреду за миграције и избеглице.

„Чудновато је да златно право опозиције, оно на разјашњење, траже само две партије. Јер анкетни одбор са широким надлежностима да испита право, схватање права и кршење права током мигрантске кризе у Немачкој био би вероватно најважнији прилог друштвеном миру“, пише лист из Касела.

Леву-либерални **Франкфуртер рундшау** пише да је „сулудо говорити о томе да је цео систем заказао. Сада је на истражитељима да разоткрију шта се збивало у Бремену. До сада има много индиција да је службеница из погрешно схваћених хуманитарних мотива противправно помагала људима да добију азил“, пише лист и додаје да споре реакције из врха Савезног уреда говоре да тамо „критика није пожељна, а транспарентност није важна“.

Берлински **Тагесцајтунг** пише да се не ради о било каквом скандалу већ о таквом који враћа дебату о азилу годинама уназад. „Тако је Ноје цирхер цајтунг доспео до хистеричног наслова да је Савезни уред 'Најопаснија институција Немачке'. Ако већ хоћемо да рабимо израз 'опасно', онда овако: Савезни уред је она институција чији су киксеви најопаснији за друштвени мир. И не ради се само о томе што су кроз врата бременске службе могли да прођу и подржаваоци Исламске државе и криминалци. Избегличка криза је можда прошла, али ресантимани које је пробудила нису.“

приредио Немања Рујевић

(Дојче веле)